

מבט מקרוב

פחד- המרגלים מצליחים לזרוע פחד בלב העם שעדיין לא ראה את הארץ, ומרתיעים אותם מלהיכנס אליה. הדברים שהם שומעים מפחידים אותם. למילים יש כוח. הן יכולות לחזק ולעודד והן יכולות לעשות גם את ההפך. אילו מילים מחזקות אתכם? מה עוזר לכם להתחזק ולהתגבר כשאתם חוששים ממהו?

הידעת?

ריגול: גם בימינו קיימות דרכים לרגל ולגשש מה קורה במדינה אחרת, ולא רק על ידי שליחת אנשים אל אותה המדינה, אלא דרך התקשורת ורשת האינטרנט, ובאמצעות תוכנות מחשב מיוחדות.

שיר לפרשה

ארצנו הקטנטונת

מילה בפרשה

לתור

תר- מטייל במקום מרוחק כדי להכיר אותו מקרוב.

חידה

אילו פירות משבעת המינים הביאו המרגלים מהארץ?

(י"ג פסוק ב')

פרשת שלח לך

"שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיְתִירוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר
אָנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד
לְמִטָּה אֲבַתְּיוּ תִשְׁלְחוּ"
(י"ג פסוק ב')

מה בפרשה

המסע במדבר עומד להסתיים, עם ישראל עומד להיכנס לארץ המובטחת. לפני הכניסה לארץ, ה' אומר למשה לשלוח אנשים שיסיירו בארץ לקראת הכניסה אליה. משה שולח את הנשיאים של כל השבטים והם יוצאים אל המשימה החשובה שנמשכת ארבעים יום. משה מבקש מהם לבחון האם העם היושב בארץ הוא עם גדול או קטן, חזק או חלש, האם הערים בה מוקפות חומות ומבוצרות, ומה טיבה של הארץ: האם יש בה עצים ופירות יפים וטובים? הוא מבקש שיביאו איתם פירות בדרכם חזרה מהארץ. המרגלים יוצאים למשימה. הם הולכים לאורך הארץ במשך ארבעים יום, בחברון הם רואים את ילדי הענק ולוקחים איתם מפירות הארץ. אשכול הענבים שקטפו גדול כל כך ושני אנשים יחד נושאים אותו. כאשר מסתיים מסע הריגול בארץ הם שבים אל משה ואהרון, ולפני כל עדת ישראל מספרים המרגלים על מסעם ועל הארץ שראו, "זבת חלב ודבש היא", ומראים לעם את הפירות שהביאו עמם. עשרה מתוכם, חוץ מכלב בן יפונה ויהושע בן נון, ממשיכים ואומרים: אך העם היושב בה גדול ועצום, והערים שבהן הוא גר גדולות ומבוצרות, ומסיקים ש"לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו". הם זורעים חשש ופסימיות בלב העם, ומוציאים את דיבת הארץ, באומרם כי "ארץ אוכלת יושביה היא". כלב בן יפונה שהיה איתם במשימה מנסה להשתיק אותם ואומר למשה ואהרון ולכל העם שאין להם ממה לחשוש ושהם יצליחו לכבוש את הארץ ולהיכנס אליה. המרגלים ממשיכים בדבריהם ואומרים שאין טעם לנסות והסיכון גדול מדי. העם משתכנע מדברי עשרת המרגלים ומפחד מאוד. כל הלילה הם בוכים ומתלוננים לפני משה ואהרון. חלקם אף חושבים לשוב למצרים. משה, אהרון, כלב ויהושע כואבים מאוד, ומפצירים בעם להאמין בה' ולא למרוד, והוא יכניסם אל הארץ ויביס את מי שילחם בהם. הם משבחים את הארץ: "...הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה טוֹבָה הָאָרֶץ מְאֹד מְאֹד" (י"ד ז')

אך העם הכועס כמעט רוגם אותם באבנים. ה' מעניש את בני ישראל: אם אינם רוצים להיכנס לארץ - כן יהיה. ארבעים שנה ינדוד העם במדבר, שנה על כל יום שהמרגלים תרו את הארץ. הדור הזה לא יזכה להיכנס לארץ, אלא רק צאצאיו יזכו לכך, עם כלב ויהושע שהאמינו בה' ובטוב הארץ. בסוף הפרשה מזכרות שתי מצוות: האחת מצוות הפרשת חלה, שאותה יש לקיים רק כשיגיעו לארץ, והשנייה היא מצוות הציצית.